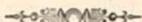

извива тихиятъ Босфоръ, който прилича на гольма река. Той е дълъгъ 2 часа. По пълата му дължина сѫ наредени чудни гиздави села . . .

Параходътъ захвана да се люлѣе все повече и повече. Бѣхме излѣзли на открито—въ Черно море . . . На слѣдния денъ—прѣзъ Бургасъ—се завѣрнахме благополучно.

СТОЯНЪ И СТАДОТО МУ.

(Народна пѣсень).

Би що би лѣто,	Съ пълни кисии;
Минало се	И купъ овчари
Настана вече	Съ вакли овчици,
Хладната есенъ,	Тльсти, гоени
А подиръ нея	По лѣтни паши.
И лютата зима:	На вси овчари
На момци драго	Стадо весело —
На моми мило,	И свирки свирятъ,
Че ще накладатъ	И звѣнци дрънкатъ;
Китни седѣнки,	Само Стояну
Че ще запѣятъ	Стадо се връща
Весели пѣсни . . .	Дома кахърно:
Сѣки се веселъ	И свирки свирятъ,
Дома завръща:	И звѣнци дрънкатъ,
И градинари	Три дена вече
Отъ пусто Влашко	Какъ той почива
Съ добри печалби	Мъртавъ у гроба.

Ц. Калчовъ.

